

GUDSTJENESTE MED NATTVERD

3. søndag i advent

Fjellhamar kirke 15. desember 2013

Matteus 11,2 - 11

PREKEN

BIBELTEKSTEN

Jesus er blitt varm i trøya, han er ikke helt ny for folk lenger. Han dro omkring og forkynte i byene. De 12 disiplene er valgt ut og sendt ut. Og Jesus har akkurat forespeilet dem at det å følge han vil kunne koste en god del. Om motstand og tøff forfølgelse.

Johannes døperen har Herodes satt i fengsel. I følge historikeren Josefus fordi Herodes fryktet at det skulle bli opptøyer av hans radikale forkynnelse. I følge NT fordi Johannes refset Herodes for å ha giftet seg med hans brors tidligere kone. Uansett, Johannes døperen sitter i en mørk celle. Borte fra rampelyset ventende på en dødsdom. Og han er mørk til sinns:

Matteus 11,2-11

I fengselet fikk Johannes høre om alt Kristus gjorde. Han sendte bud med disiplene sine og spurte: **3** «Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?» **4** Jesus svarte dem: «Gå og fortell Johannes hva dere hører og ser:

5 *Blinde ser, og lamme går, spedalske renses, og døde står opp, og evangeliet forkynnes for fattige.* **6** Og salig er den som ikke faller fra på grunn av meg.»

7 Da de gikk, begynte Jesus å tale til folket om Johannes: «Hva dro dere ut i ødemarken for å se? Et siv som svaier i vinden? **8** Nei! Hva gikk dere ut for å se? En mann kledd i fine klær? De som går i fine klær, bor i kongenes

slott. **9** Hva gikk dere da ut for å se? En profet? Ja, jeg sier dere: mer enn en profet!**10** Det er om ham det står skrevet:

Se, jeg sender min budbærer foran deg, han skal rydde veien for deg.

11 Sannelig, jeg sier dere: Blant dem som er født av kvinner, har det ikke stått fram noen større enn døperen Johannes. Men den minste i himmelriket er større enn han.

JOHANNES DØPEREN OG MANDELA – TO TROSHELTER

I det mørke fangehullet kommer uroen og tvilen over Johannes. Han har selv pekt på Jesus for sine disipler og sagt – han er Guds Lam, Messias. Følg ham. Men nå gnager tvilen. Er Jesus, fetteren og barndomskameraten, virkelig han som skal komme og frelse Israel? Hvorfor sitter jeg her da?

I siste del av teksten løfter Jesus opp Johannes. Hva dro dere ut i ødemarken for å se? Tusenvis hadde i lange tider vandret ut på vidda, ut i ingenting egentlig. Det var jo ikke for å se fiffen og de mektige i fine klær. Johannes så ut som et uvær, og forkynte som et uvær også, som en profet fra Gud. Og derfor dro folk ut. Ja, Jesus sier at han er mer enn profet, han er han som rydder vei for Messias. Denne store profeten, sitter nå på tampen av sitt liv og tviler. Uroes om han har tatt feil. Kanskje døde han med denne vonde tvilen. Det vet vi ikke. Men blir han mindre for oss av den grunn? Ikke i mine øyne. Med en gnagende tvil og uro holder han fast igjennom fangenskap og henrettelse. En virkelig troshelt. Som trofast holdt fast tross motgang og motløshet.

Hva med Mandela? Han begravnes i dag. Han satt 27 år i fengsel. Det er lenge. Det må vært mange tunge stunder. Motløshet og tvil hadde mange muligheter. De beste årene av livet, 40-70 innesperret. Hvor lett er det da å komme ut som Mandela og ikke bitter og hard, og hevnlysten? Vi kjenner historien. En av historiens sterkest fortellinger om forsoning, fred og rettferdighet. Mandela er ingen perfekt mann. Det vet vi. Han delte troen og er en troshelt. Han holdt fast gjennom motgang og forfølgelse og kom ut med en sterk vilje til og tro på tilgivelse, forsoning og rettferdighet.

HELBREDELSE ELLER EVANGELIET?

Jesus svarer med å vise til hva som skjer, hva de kan høre og se. Han svarer med å bruke kjente ord og vendinger fra GT. Ord og vendinger som beskriver hvordan det skal bli når Gud griper inn, når Messias kommer. Om fantastiske under som befrier mennesker i nød. Blinde ser, lamme går, døve hører og døde står opp. Heaven, rett og slett. Og i denne stigende rekken av utrolig undere så sier Jesus at toppen av kransekake er at evangeliet forkynnes for fattige. Er det virkelig det største? Hva hadde du valgt hvis du kunne velge: Kom og se lamme gå, døde stå – salen til venstre. Eller kom og hør evangeliet forkynt – salen til høyre. Hva hadde fått flest klikk på VGTV? Er det større at jeg som prest i gudstjenesten forkynner evangeliet enn å helbrede en blind? Jeg setter unødvendig opp mot hverandre noe Jesus ikke legger opp til, men svaret er vel i så fall enkelt: Den blinde som får synet, den lamme som får gå, den døde som blir levende, blir det kun for resten av livet. Og så dør de igjen og kan verken gå eller se mer. Men den som hører og tar i mot evangeliet får del i evigheten hos Gud, langt utover et kort liv på jorden.

Hvis vi hadde fått se og høre Jesus gjøre alt dette var det ikke så vanskelig å tro vel? Tja. Det første Jesus sier etter dette er: ”Salig er den som ikke faller fra på grunn av meg.” Jesus selv skjønner at folk faktisk ikke bare kommer til å tro pga av han. Men også faller i fra pga av han. Vi må innse at både livet og troen er tvetydig for oss mennesker. For det handler om øye som ser. Hva er det vi ser?

HVA KOMMER DU TIL KIRKEN FOR Å SE?

Jesus spurte folk hva de dro ut i ødemarken for å se. Og disiplene til Johannes hva de hørte og så. Han kunne spurt oss: Hva kommer du til kirken for å se? Hva ser vi av Jesus og Gud i vårt liv, i hverdagen på Fjellhamar? Er Jesus virkelig her og lever i dag?

Jeg er fattig på å oppleve undere som Jesus beskriver og lengter etter det. Jeg ble bedt for når jeg selv hadde kreft og takker både Gud og leger når jeg ble frisk. Og jeg ber gjerne om helbredelse når noen ønsker det. Men

det hører til sjeldenhetene at det skjer, er min erfaring. Selv har jeg ikke opplevd det, men jeg tror Gud kan helbrede. Se på dette:

Youtube-klipp om Adrian. www.youtube.com/watch?v=y39ivu8znWE

Vil du se hele historien så ta en lapp ved inngangen.

Vi finner aldri et vanntett bevis på Gud. På at Jesus lever. Troen min står ikke og faller med om Adrian ble helbredet av Gud. Men det er en fantastisk historie som kan styrke oss i troen og håpet. Og kanskje er det mer viktig for noen av oss.

Men like viktig for meg er også å se det store i det små. Leo Tolstoj har en nydelig julefortelling om pappa Panov. Pappa Panov var akkurat blitt enkemann, barna var store og bodde langt borte. Lille julaften ba han Jesus om å vise seg for han og komme til han på julaften så han kunne gi han en gave. Men alt som skjedde på julaften var at han måtte ordne opp for en gutt som stjal et eple, dele suppa si med en forfrossen gatefeier og gi sko til et lite barn som moren ikke hadde råd til å kjøpe. På kvelden satt han seg trett ned og måtte innse at Jesus kom nok ikke i dag heller. Så åpnet han sin bibel som han pleide, og leste tilfeldig ordene fra Matteus: ”Jeg var sulten og du ga meg mat. Jeg var fremmed og du tok i mot meg”. Så skjønnte pappa Panov at han hadde hatt Jesus på besøk allikevel og gitt han gaver.

Jeg ser også Gud i Mandelas liv og kamp. Jeg ser i Mandela hva tro og håp, kjærlighet og tilgivelse, forsoning og solidaritet kan bety. Jeg ser Jesus i praktisk handling. Og den kampen er ikke over. Verken i Sør-Afrika, Norge eller resten av verden. Det trengs mange nye små Mandela'er. Nye små Mandela'er som sprer tro og håp, kjærlighet og tilgivelse, forsoning og solidaritet der de lever.

Hva kommer du i kirken for å se? Et juletre som er blåst skakt av vinden? En prest i fine klær? Jeg tror de aller fleste kommer hit med håp om å få se en himmel over livet. For å se et glimt av Jesus, han som skal komme. Og det håper jeg du får, slik som jeg ofte får det. Aller viktigst er det å komme

når tvilen gnager. Når troen svikter. Så andre kan tro for meg eller for deg.
Så andre kan si når jeg ikke kan det: Det er han. Jesus er han som skal
komme. Det tror jeg. Ikke gi deg. Vi tror sammen, du og jeg.